

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
П-1 У. 3467/19
Дана 06.04.2023. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Ненада Стојановића, председника већа, Јасмине Крстић и Бисерке Савић, чланова већа, са судским саветником Јеленом Драгојлов, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА, стечајног управника из ..., ..., кога заступа пуномоћник Драган Здравковић, адвокат из Ниша, 7. јули 35/13, поднетој против Агенције за лиценцирање стечајних управника, Београд, ради поништаја решења IX број 34-146/2018-5 од 23.11.2018. године, у предмету дисциплинског кажњавања стечајног управника, у нејавној седници већа, одржаној дана 06.04.2023. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА решење туженог Агенције за лиценцирање стечајних управника, Београд, број ... године, и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени орган Агенција за лиценцирање стечајних управника, Београд, да тужиоцу АА, стечајном управнику из ..., ..., накнади трошкове управног спора, у износу од 16.890,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним решењем, коначним у управном поступку, у ставу I диспозитива, тужиоцу је као стечајном управнику изречена мера јавне опомене и новчане казне у износу од 300.000,00 динара због тога што је, обављајући дужност стечајног управника у стечајном поступку који се води пред Привредним судом у Нишу Ст. 199/10 над дужником "ББ" д.о.о. у стечају из ..., извршио продају имовине стечајног дужника – „ББ” ... кога чине постојећи грађевински објекти на кат. Парцели ... ЛН бр.... КО Сврљиг, на којој постоји уписано право залоге заложног повериоца ВВ, и то као средство обезбеђења новчаног потраживања према трећем лицу (извршном дужнику „ГГ” дд из ..., у износу од 11.627.865,02 динара) иако претходно није на адекватан начин заштитио предметну имовину, као имовину стечајног дужника, јер је

пропустио да покрене одговарајуће судске поступке ради брисања уписаног заложног права, чиме је причинио штету трећем лицу- заложном повериоцу, и то најмање у висини вредности уписане залог, на који начин је повредио одредбе члана 27. став 4. Закона о стечају („Сл.гласник РС” број 104/09) и члана 3. став 1. Кодекса етике за стечајне управнике („Сл.гласник РС” број 11/10), а у вези са одредбама члана 27. став 1. тачка 1) Закона о стечају, што је оцењено као тежа повреда дужности стечајног управника у смислу члана 3ђ и 3е Закона о Агенцији за лиценцирање стечајних управника („Сл.гласник РС” број 84/04,104/09 и 89/15). Ставом II диспозитива оспореног решења одређено да је стечајни управник дужан да изречену новчану казну плати на означени рачун јавних прихода у року од 15 дана од дана пријема истог, те доказ о уплати достави Агенцији за лиценцирање стечајних управника.

Тужбом поднетом Управном суду дана 04.03.2019. године, тужилац оспорава законитост побијаног решења туженог због повреде правила поступка, непотпуно и нетачно утврђеног чињеничног стања и неправилне примене материјалног права. Истиче да повреда која му се ставља на терет није прописана као тежа дисциплинска повреда и да нема одговорности стечајног управника, нити је његовом радњом дошло до значајног негативног утицаја и последица на стечајну масу, повериоца или на трећа лица, нити има непоступања по налозима супервизора, ни континуираног ускраћивања сарадње овлашћеним лицима Агенције, односно онемогућавања Агенције у вршењу стручног надзора. На спорној имовини, право својине стечајног дужника утврђено је 05.06.2012. године и исто је уписано након спроведеног поступка дана 29.04.2015.године. Након тога, имовина стечајног дужника је уновчена 11.05.2017.године и суду достављено обавештење 29.06.2017. године при чему је суд решењем констатовао продају и наложио брисање терета у складу са чланом 133. Закона о стечају. Дана 06.06.2017. године стечајном управнику је достављено обавештење о заложном праву ВВ из ... на имовини, које је стекао по основу извршне исправе пре отварања стечаја. Истиче да је кључно питање да ли и од када ВВ има статус странке и заложног повериоца. Такође, наводи да у извештајима о његовом раду, након спроведеног надзора, нису констатоване неправилности и да правилником министра није прописано шта спада у лакше, а шта у теже повреде дужности, те како такав правилник није донет, оспорено решење није законито и не може опстати у правном промету. Напротив, стечајна маса је сачувана, средства од продаје орочена, а повериоци ненамирени. Истиче да је током поступка указивао да чак ни по бланкетној норми из члана 3ђ нема одговорности стечајног управника, јер нема ни једне последице како је то широко постављено цитираном одредбом, па ако се занемари чињеница да нема посебног правилника којим се дефинише шта је тежа а шта лакша повреда, стечајни управник ни по тој одредби не може бити одговоран нити му се изрећи мера како је то учињено оспореним решењем. Из свега наведеног сматра да је решење незаконито и предлаже суду да тужбу усвоји, поништи оспорено решење и да обавезе туженог да тужиоцу надокнади трошкове спора и то за састав тужбе у износу од 16.500,00 динара по АТ, као и за таксу у износу од 390,00 динара по ТТ.

Тужени орган је у опширном одговору на тужбу, остао при разлозима датим у оспореном решењу. Предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

Управни суд је одлучивао без одржавања усмене јавне расправе, у складу са чланом 33. став 2. Закона о управним споровима (“Сл.гласник РС” број 111/09), па је испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, сагласно са одредбом члана 41. став 1. истог закона, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Из образложења оспореног решења произилази да је над радом стечајног управника АА спроведен стручни надзор од стране супервизора Агенције за лиценцирање стечајних управника увидом и анализом у расположиву документацију стечајног дужника. Том приликом констатовано је да постоје неправилности у раду стечајног управника у наведеном стечајном поступку. Уочене неправилности огледају се у томе што је стечајни управник био дужан да поведе одговарајуће судске поступке ради брисања уписаног заложног права, односно након што је стечајни управник оспорио заложно право, није покренуо парнични поступак против заложног повериоца, а био је дужан да то учини јер би на тај начин заштитио имовину стечајног дужника и интересе стечајних поверилаца, при чему није поступио у складу са одредбама члана 27. став 4. Закона о стечају, члана 3. став 1. Кодекса етике за стечајне управнике, а све у вези одредаба члана 27. став 1. Закона о стечају. Према мишљењу супервизора, наведене неправилности представљају тежу повреду дужности стечајног управника. Дисциплинско веће је извештај супервизора са предлогом за покретање дисциплинског поступка доставило стечајном управнику АА на изјашњење. На достављени извештај стечајни управник изјаснио се поднеском од 19.02.2018. године. У свом изјашњењу навео је да је дана 10.06.2015. године супервизор извршио редовни непосредни надзор над радом стечајног управника и након извршеног надзора над радом констатовао да не постоје неправилности у раду стечајног управника АА. Даље, навео је да је дана 11.05.2017. године у складу са Законом о стечају и Националним стандардима уновчио целокупну имовину стечајног дужника „ББ“ доо Сврљиг. Поступак продаје је протекао без било каквих неправилности. Привредни суд у Нишу је решењем Ст.119/2010 од 29.06.2017. године констатовао продају имовине и наложио надлежној Служби за катастар непокретности да изврши упис права својине у корист купца и брисање свих терета. Након уплате купопродајне цене треће лице, ВВ, је истицао захтеве и приговоре, међутим није имао утврђен статус заложног повериоца имајући у виду да је заложно право уписао на туђој имовини. Новчана средства су орочена, те је у потпуности заштитио стечајну масу стечајног дужника. Дисциплинско веће Агенције је, разматрајући извештај супервизора и изјашњење стечајног управника, нашло да је у конкретном случају ради потпуног утврђивања чињеничног стања у овом поступку потребно одржати усмену расправу. Након одржане усмене расправе, на седници већа утврђено је чињенично стање на основу приложених доказа и то: Извештаја супервизора, уговора о измирењу обавеза од 31.12.2001. године, решења РГЗ Службе за катастар непокретности Сврљиг од 29.04.2015. године, Листа непокретности бр. ... КО Сврљиг, Обавештења о намери, плану, начину и роковима продаје имовине од 07.04.2017. године, уговора о купопродаји од 16.05.2017. године, решења Привредног суда у Нишу од 29.06.2017. године и решења Привредног апелационог суда од 25.10.2017. године. У конкретном случају стечајни дужник је уписан као носилац

права својине на предметној непокретној имовини након што је на истој уписано право залоге заложног повериоца као средство обезбеђења новчаног потраживања према трећем лицу (извршном дужнику „ГГ“дд ...), иако је правни основ за стицање права својине на предметној непокретној имовини (Уговор о измирењу обавеза) стечајни дужник стекао пре уписа заложног права. Наиме, правни претходник стечајног дужника („ББ“ доо ...) је предметну имовину стекао од „ГГ“ дд ... на основу Уговора о измирењу обавеза од 31.12.2001. године, а упис власништва на новог носиоца права својине, односно стечајног дужника, у РГЗ - Служба за катастар непокретности извршен је тек 29.04.2015. године. Стечајни поступак над „ББ“ доо ... отворен је 02.07.2010. године. Стечајни управник је био дужан да са појачаним степеном пажње и одговорности приступи решавању спорних имовинско-правних односа, односно имовинско-правног статуса предметне непокретности, јер иако је правни основ за стицање права својине на непокретностима (Уговор од 31. децембра 2001. године) настао пре уписа заложног права, стечајни управник је морао да има у виду чињеницу да се својина на непокретностима стиче уписом у јавне књиге, па како је пропуштена прилика да се покрене парнични поступак ради проглашења извршења недопуштеним, стечајни управник, уколико је сматрао да није било основа за упис заложног права, био је дужан да поведе одговарајуће судске поступке ради брисања уписаног заложног права, што он није учинио. Пропуштањем да покрене парнични поступак ради брисања уписаног заложног права на предметној непокретној имовини, стечајни управник је поступио несавесно и непрофесионално, односно није поступио са пажњом доброг стручњака, с обзиром да својим понашањем није допринео да се реше спорни имовинско-правни односи, на који начин није адекватно заштитио имовину која чини стечајну масу чијом продајом се обезбеђују новчана средства за намирење поверилаца. Тим поступањем, стечајни управник, не само да није заштитио интересе стечајних поверилаца и стечајне масе, већ је директно причинио штету трећим лицима- заложном повериоцу, најмање у висини вредности уписане залоге (11.627.865.02 динара). Дисциплинско веће је оценило да наведене неправилности у раду представљају веће пропусте и неправилности у раду стечајног управника и повреде прописа којима се уређује стечај које имају значајан негативан утицај и последице на стечајну масу, повериоце или трећа лица и које по својој природи представљају тежу повреду дужности у смислу члана 3ђ Закона о Агенцији за лиценцирање стечајних управника. Приликом одлучивања о санкцији, дисциплинско веће имало је у виду целокупан рад и поступање стечајног управника, те је из свега напред наведеног, тужени орган донео одлуку као у диспозитиву оспореног решења.

Одредбом члана 141. став 3. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник РС", број 18/16 и 95/18) прописано је да диспозитив садржи кратку и јасну одлуку. По потреби, може да се подели у више тачака. У посебне тачке уносе се рок, услов или налог, кад их решење, у складу са законом, садржи, назнака да жалба не одлаже извршење решења и одлука о трошковима поступка.

Према оцени Управног суда основано се тужбом указује да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, будући да су приликом доношења тог решења учињене повреде правила поступања прописане одредбама члана 141. став 3.

Закон о општем управном поступку ("Службени гласник РС", број 18/16 и 95/18), на чију сходну примену упућује одредба члана 3з Закона о Агенцији за лицензирање стечајних управника. Наиме, из оспореног решења произлази да је диспозитивом тог решења тужиоцу као стечајном управнику из Ниша, изречена мера јавна опомена и новчана казна у износу од 300.000,00 динара, због тога што је обављајући дужност стечајног управника у стечајном поступку који се води пред Привредним судом у Нишу под бројем Ст.119/2010 над стечајним дужником "ББ" доо у стечају из ..., извршио продају имовине стечајног дужника – Индустијски комплекс „ББ” ... кога чине постојећи грађевински објекти на кат. Парцели ... ЛН бр.... КО Сврљиг, на којој постоји уписано право залог заложног повериоца ВВ, и то као средство обезбеђења новчаног потраживања према трећем лицу (извршном дужнику „ГГ” дд из ..., у износу од 11.627.865,02 динара) иако претходно није на адекватан начин заштитио предметну имовину, као имовину стечајног дужника, јер је пропустио да покрене одговарајуће судске поступке ради брисања уписаног заложног права, чиме је причинио штету трећем лицу- заложном повериоцу, и то најмање у висини вредности уписане залог, на који начин је повредио одредбе члана 27. став 4 Закона о стечају („Сл.гласник РС” број 104/09) и члана 3. став 1. Кодекса етике за стечајне управнике („Сл.гласник РС” број 11/10), а у вези са одредбама члана 27. став 1. тачка 1) Закона о стечају, што је оцењено као тежа повреда дужности стечајног управника у смислу члана 3ђ и 3е Закона о Агенцији за лицензирање стечајних управника („Сл.гласник РС” број 84/04,104/09 и 89/15).

Дисциплински поступак је пенални поступак, а начело легалитета у овом поступку подразумева да нико не може бити позван на дисциплинску одговорност нити кажњен за повреду радне или службене дужности која није изричито као таква прописана законом. Сагласно наведеном, диспозитив решења донетог у управном поступку мора бити јасан и прецизно одређен, а да би одлука донета у дисциплинском поступку била јасна, по оцени Суда, из диспозитива се мора видети ко је учинилац дисциплинске повреде, за коју радњу извршења се води дисциплински поступак са тачним чињеничним описом када и како је та радња извршена, конкретну законску одредбу која садржи биће повреде из које произлази да наведена радња за коју се поступак води представља законом прописану повреду дужности односно обавезе која је законом прописана као дисциплинска повреда и која је том радњом или пропуштањем извршена, као и законом прописану дисциплинску санкцију која се изриче учиниоцу.

Одредбом члана 3ђ Закона о Агенцији за лицензирање стечајних управника („Службени гласник РС“, бр. 84/04...89/15), која је у диспозитиву оспореног решења наведена као законска одредба за чију повреду је тужилац оспореним решењем кажњен, прописано је да повреде дужности стечајног управника могу бити лакше или теже повреде дужности (став 1.); да се лакше повреде дужности у смислу овог закона сматрају мањи пропусти и неправилности у раду стечајног управника и повреде прописа којима се уређује стечај које немају значајан негативан утицај нити последице на стечајну масу, повериоце или трећа лица (став 2.); а тежом повредом дужности у смислу овог закона сматрају се већи пропусти и неправилности у раду стечајног управника и повреде прописа којима се уређује стечај који имају значајан негативан

утицај и последице на стечајну масу, повериоца или трећа лица, као и непоступање по налогу супервизора и поновљено или континуирано ускраћивање сарадње овлашћеним лицима Агенције, односно онемогућавање агенције у вршењу стручног надзора (став 3.).

Код изнетог, Суд налази да се из диспозитива оспореног решења само на посредан начин може установити законски основ у коме су садржани битни елементи повреде дужности стечајног управника за чију повреду се тужилац кажњава. Поред изнетог, у диспозитиву оспореног решења описане су радње, пропусти и повреде прописа за које тужени налази да их је тужилац обављајући дужност стечајног управника учинио, наводећи да је тим радњама причинио штету трећем лицу-заложном повериоцу, али описана радња извршења не садржи чињенице и околности према којима наведени пропусти и неправилности у раду имају значајан негативан утицај и последице на наведено треће лице, што су битни елементи теже повреде дужности стечајног управника изричито прописани у ставу 3. члана 3ђ Закона о Агенцији за лиценцирање стечајних управника, при чему, у вези са наведеним нису јасни наводи туженог да је причињена штета трећем лицу-заложном повериоцу, јер је стечајни управник пропустио да покрене одговарајуће судске поступке ради брисања уписаног заложног права. Са изнетих разлога, Суд налази да диспозитив оспореног решења није јасан и прецизно одређен, чиме су повређене одредбе члана 141. став 3. Закона о општем управном поступку, које су од утицаја на правилност решавања ове управне ствари, те их је у поновном поступку потребно отклонити.

Уз наведено, тужени орган је пропустио да суду достави решење Управног одбора Агенције о именовању Дисциплинског већа које је, као колегијални орган, донело оспорено решење, због чега суд није у могућности да испита правилност састава већа које је одлуку донео.

Са изнетих разлога, Управни суд је, налазећи да је оспореним решењем повређен закон за штету тужиоца, на основу члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), одлучио као у диспозитиву ове пресуде, како би се у поновном поступку донело правилно и на закону засновано решење, с тим што је тужени орган везан правним схватањем и примедбама суда у погледу поступка из ове пресуде у смислу члану 69. став 2. истог закона.

28. Закона о судским таксама („Службени гласник РС”, број 28/94...и 95/18), имао трошкове за таксу за тужбу у износу од 390,00 динара, као и трошкове за награду адвокату за састав тужбе, које је Суд на основу тарифног броја 43. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС”, број 121/2012... и 37/21), одредио у износу од 16.500,00 динара, те је одлучујући као у ставу II диспозитива ове пресуде, тужиоцу досудио укупне трошкове управног

спора у износу од 16.890,00 динара.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 06.04.2023. године, II-1 У. 3467/19

Записничар
Јелена Драгојлов, с.р.

Председник већа-судија
Ненад Стојановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

МК